

¿Un milió d'amics?

PAU ARENÓS

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 22.02.09

Facebook és una joguina maliciosa. Sembla un entreteniment de pati de col·legi ("¿vols ser amic meu?") i és una maquinària sofisticada i perversa ("¿m'agregues?"). El súmmum de les relacions superficials. Roberto Carlos, aquell que veia gats blaus, volia tenir un milió d'amics, i aquest sembla que és el propòsit quantitatiu dels addictes a la web social. ¿Milers de compares? Si no som capaços de mantenir una relació longeva i àgil amb una dotzena d'intims, ¿quin sentit té l'intercanvi massiu de foteses amb desconeguts? A més, la qualitat d'aquests missatges és com la cotització de la lliura, que va a la baixa: "Posaré una rentadora". ¿I a qui li importa?!

Gelosos de la intimitat, fastiguejats pel control i la vigilància, escamats d'Hisenda i la policia, confessem les intimitats als gairebé amics en la teranyina: qualsevol facinerós podria danyar-nos fent servir la informació que deixem anar amb irresponsabilitat i alegria. I per certificar-ho, aquesta setmana Mark Zuckerberg, fundador del lloc web, va ensenyar la meitat de la cara, la que riu frenètica i està cremada per l'àcid. Com si fos el doctor No, el líder de Spectra que delira per dominar el món, Zuckerberg va anunciar que s'adjudicava una "llicència perpètua i mundial" sobre els continguts publicats a la web. Sonava a totalitarisme, la idea contrària a la llibertat i democràcia internetianes. Conec diverses persones que es van donar de baixa, van recollir l'aixovar i van fugir del Gran Germà imberbe.

Aleshores, Zuckerberg es va penedir de la cacicada, si bé queda la certesa que Facebook ja no és innocent. Voluntàriament ens hem entregat als desconeguts.